

РЕШЕНИЕ

№ 379

гр. Пловдив, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VII СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стефка Т. Михова

Членове: Борис Д. Илиев
Николай К. Стоянов

като разгледа докладваното от Стефка Т. Михова Въззивно гражданско дело № 20235300500768 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. от ГПК.

Образувано по жалба, подадена от А. Д. Г., ЕГН:*****, длъжник по изп. дело №1475/2015г. по описа на ЧСИ Константин Павлов, против разпореждане на съдебния изпълнител от 12.01.2023г., с което е оставено без уважение искането на жалбоподателя за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК. В жалбата се твърди, че оспорваният отказ е неправилен и незаконосъобразен. Жалбоподателят сочи, че след подадената от вискателя на 12.05.2020г. молба до съдебния изпълнител за прекратяване на изпълнителното производство поради извънсъдебното погасяване на дълга от длъжника, по делото не били извършвани изпълнителни действия и двугодишният срок за прекратяване на изпълнителното производство е изтекъл. Искането до съда е да бъде отменен отказът на съдебния изпълнител за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК. Претендират се направените в настоящето производство разноси. Отправено е и искане за спиране на производството по делото на основание чл. 438 от ГПК.

Ответникът по жалбата – „Еос Матрикс ЕООД, ЕИК 831558413– вискател в изпълнителното производство, не взема становище по жалбата.

В писмените си мотиви по чл. 436, ал. 3 от ГПК ЧСИ Константин Павлов излага доводи за неоснователност на жалбата.

Пловдивският окръжен съд, като взе предвид доводите в жалбата и данните по делото, намира следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице – длъжник в изпълнителното

производство, в законоустановения срок по чл.436,ал.1 от ГПК , срещу подлежащ на обжалване акт на съдебния изпълнител, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, изпълнителното производство се прекратява, когато вискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години. Според задължителните разяснения, дадени с т. 10 на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, давността се прекъсва с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ): насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т. н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Съгласно ТР № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2/2013 г., ОСГТК на ВКС, не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

В случая по делото се установява, че на посочената в жалбата дата-12.05.2020г. по изпълнителното дело е подадена молба от вискателя за прекратяване на изпълнителното производство поради извънсъдебното погасяване на дълга от длъжника след заплащане на всички разноски по изпълнителното дело по ТТРЗЧСИ. Тъй като от длъжника не са били погасени дължимите такси и разноски по ТТРЗЧСИ , съдебният изпълнител законосъобразно е предприел тяхното събиране и не е приключил производството по делото с оглед разпоредбата на чл.433,ал.2 от ГПК , според която изпълнителното производство се приключва с изпълнение на задължението и събиране на разноските по изпълнението.Така за събиране на непогасените от длъжника такси и разноски по ТТРЗЧСИ възлизащи в общ размер от 1581,20 лева, от съдебния изпълнител са били наложени на 20.04.2022г. заповести върху банковите сметки на длъжника открити в „УникредитБулбанк“АД и „ОББ“АД.

Така наложените от съдебния изпълнител на 20.04.2022г. заповести върху банковите сметки на длъжника , са прекъснали двугодишният срок, съгласно посочените разяснения в Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС и от която дата е започнал да тече нов 2-годишен срок. От този момент до 16.05.2022г. -датата на която длъжникът е подал молба до съдебния изпълнител за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл.433,ал.1,т.8 от ГПК, по която е постановен на 12.01.2023г. обжалвания отказ, също не е изтекъл визирания в посочената

разпоредба двугодишен срок и не са налице предпоставки за прекратяване на изпълнителното производство.

Изложеното налага извод за неоснователност на жалбата.

Без уважение ще се остави искането на жалбоподателя по чл. 438 ГПК за спиране на изпълнението при обжалване - първо, с оглед изхода на спора и второ, предвид факта, че спирането обезпечава обжалването /т.е. има ефект до произнасянето на съда по съществото на спора/.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 12555/07.02.2023г. при регистратурата на ЧСИ, подадена от А. Д. Г., ЕГН:*****, длъжник по изп. дело №1475/2015г. по описа на ЧСИ Константин Павлов, рег. №824, против разпореждане на съдебния изпълнител от 12.01.2023г., с което е оставено без уважение искането на длъжника за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на длъжника А. Д. Г., ЕГН:***** да бъде спряно производството по изпълнително дело № 1475/2015г. по описа на Константин Павлов, рег. №824, с район на действие района на Окръжен съд – гр.Пловдив до приключване на настоящото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____